

Перон щербатий, наче берег річки...

Платон Воронько

Перон щербатий, наче берег річки.
Стрибни із нього — й понесе вода
Тебе, засмиканого вдома чоловічка,
Хай на твердій полиці — не біда.
На першій полустанку недалечко,
Як зійдеш — зачарує новизна.
І диво станеться:
З вишневого вершечка,
Мов зірка, ягода шелесне неземна
Тобі в долоні.
У шибки віконні
Осіннє сонце золотом хлюпне,
І на любистками порослому пероні
Коханням першим серце спалахне.